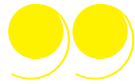

در مگه تموم عمر چند تا بهاره؟ گروه موسیقی بمرانی در بیشتر صحنه‌ها حضور دارند و بسته به حال و هوای داستان، موسیقی می‌نوازند

موسیقی بمرانی در بیشتر صحنه‌ها حضور دارند و بسته به حال و هوای داستان موسیقی می‌نوازند. جذابترین بخش این

موسیقی زنده، استفاده از موسیقی محلی در سکناس‌های خاص است. در بخش‌هایی از فیلم که در اصفهان و قشم فیلمبرداری شده‌اند، موسیقی محلی اصفهان و جنوب توسط نوازندگان محلی نواخته می‌شود که در کنار دلنشین‌تر کردن حال و هوای فیلم، موسیقی محلی آن منطقه را نیز به مخاطب می‌شناساند.

معمولاً در فیلم‌ها و سریال‌هایی که ساخته می‌شوند، به جز بازیگران، باقی عوامل دیده نمی‌شوند ولی در این سبک فیلمسازی سروش صحت، گروه موسیقی و زحمتی که می‌کشند نیز دیده می‌شود. به نظر من همین دیده شدن باعث می‌شود مخاطب نیز ارتباط بیشتری با موسیقی متن فیلم بگیرد.

آخرین نکته جذابی که از نظر من در این سریال وجود دارد، حضور کوتاه کاراکترهای قبلی سریال‌های سروش صحت در برخی از سکناس‌ها است؛ کاراکترهایی از قبیل دکتر نیما و خانم شیرزاد ساختمان پزشکان و حبیب لیسانسه‌ها، هر کدام چند دقیقه‌ای در یک سکناس حضور پیدا می‌کنند و با یادآوری نقش آفرینی‌شان در سریال‌های محبوب گذشته لبخندی دوباره به لب‌های ما می‌نشانند.

پسر بزرگ خانواده، یک نقاش است. ترکیب ظاهر جدی علی مصفا با کاراکتری که تا حدی نازک نارنجی، اهل غلو و ظاهراً مغرور است، شخصیت جذابی ساخته است. از طرف دیگر، کاظم سیاحی (صدابیشه پشه محبوب مجموعه مهمونی) در نقش شهرام، به عنوان یک نوازنده و خواننده خیابانی ظاهر شده است که برای گذران زندگی مسافرکشی می‌کند و تقریباً عاقل‌ترین عضو خانواده به حساب می‌آید! زوج بی نظیر پدر بزرگ و دوستش آقازاقی، قطعاً شما را شیفته خود خواهند کرد. بخصوص زمان‌هایی که به تماشای شاهکارهای سینما کلاسیک نشستند و با جدیت کارگردان و فیلم را نقد می‌کنند. نیمارانی، با موهای فرفری پریشان و اعتماد به نفسی بسیار بالا، که متخصص خراب کردن همه کارها است، مدام با نامزدش گلی، در حال قهر و آشتی هستند. تقریباً بیشتر ماجراهای سریال حول اتفاقاتی است که برای نیمارخ می‌دهد یا نیمابا باعث رخ دادن آنها می‌شود! اتفاقاتی که خواهرش آرزینا (بازیکن شطرنج و کافه‌دار) را هم درگیر می‌کند. جذابیت اصلی همه این شخصیت‌ها برای من خاکستری بودن آنها است. کاراکترهای قصه سروش صحت از جنس ما هستند، از دل همین جامعه بیرون کشیده شده‌اند (حالا شاید با کمی اغراق که چاشنی فیلم است). به همین دلیل است که شما موقع دیدن سریال احساس غریبگی یا شخصیت‌ها نمی‌کنید و کاملاً درگیر ماجرامی شوید. چه این ماجرا رقابت بین شاهین و آقازاقی (رئیس نیما با بازی محمد نادری) برای به دست آوردن دل خانم دکتر باشد، چه مسابقه شطرنج آرزینا در مقابل حریمی که همیشه او را تحقیر می‌کند و چه تلاش شهرام برای دیده شدن و نشنیده شدن تک‌آهنگش که در موقعیت‌های مختلف آن را می‌خواند: گل پونه نعنای پونه... نکته جذاب دیگر این فیلم، موسیقی متن آن است. در فیلم جهان با من برقص ما برای اولین بار با اجرای موسیقی زنده در فیلم مواجه شدیم. گروه نوازندگان و خوانندگان، بسته به موقعیت، در صحنه حاضر می‌شوند. در مگه تموم عمر چند تا بهاره؟ نیز همین روند در پیش گرفته شده است. گروه

گروه موسیقی بمرانی که خلاف سریال‌های دیگر، جلو دوربین حضور دارند

می‌کند. بیشتر ما، وقتی این ویژگی‌ها را کنار هم می‌گذاریم، اولین خصوصیتی که برای این فرد تصور می‌کنیم بداخلاق بودن و ناخن خشکی است (که متأسفانه دومی ریشه در جوک‌ها و طنزهای سخیف قومیتی دارد). اما سروش صحت با افزودن چند خصوصیت متفاوت به این کاراکتر، هم محاسبات ما را به هم می‌ریزد و هم شخصیت عمو جلال را برای مخاطب جذاب‌تر می‌کند. عمو جلال برخلاف تصورات ما بسیار احساساتی، مهربان و دست‌دل‌باز است. از همه اعضای خانواده‌اش (از پدر پیر تا برادرزاده پردردسرش نیما) حمایت می‌کند و نسبت به همه کس و همه چیز خوشبین است.

سایر کاراکترهای سریال نیز مانند عمو جلال دارای ویژگی‌های جذابی هستند که مخاطب را به خوبی با خود همراه می‌کنند. شاهین،

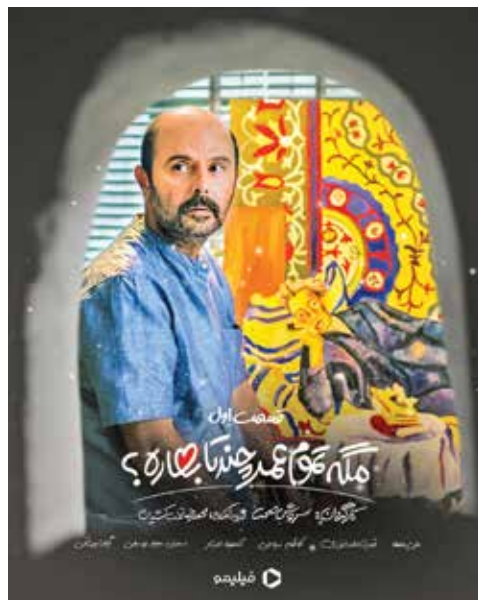
(اردشیر کاظمی) و دوست پدرش آقازاقی (عین‌الله دریایی) زندگی می‌کنند. در عین حال عمو جلال طبقه بالای خانه‌اش را در اختیار دو برادرزاده‌اش نیما و آرزینا (مجید یوسفی و گیلدا ویشکی) که پدر خود را در یک تصادف از دست داده‌اند، گذاشته است. در همین ابتدای داستان ما متوجه می‌شویم که با نویسنده‌ای روبه‌رو هستیم که با عناصر داستان نویسی به خوبی آشنا است. به شخصیت عمو جلال طوری پرداخته شده است که اصلاً انتظار آن را ندارید. تصور کنید در یک فیلم یا حتی داستان، یک کاراکتر را با این ویژگی‌ها توصیف کنند: مرد میانسالی در آستانه ۶۰ سالگی که همسرش را هفت سال پیش از دست داده است، لهجه غلیظ اصفهانی دارد و صاحب یک سمساری قدیمی است و با پدر پیر و دو پسرش زندگی

کاراکترهای قصه سروش صحت از جنس ما هستند، از دل همین جامعه بیرون کشیده شده‌اند

عمو جلال با بازی قدرت‌الله ایزدی

شاهین با بازی علی مصفا

نیما با بازی مجید یوسفی